

ARGETOIANU (Oltenia)

originea numelui acestei familii se trage de la satul *Argetoaia* din Mehedinți. Sunt mai multe ortografii ale numelui, găsite și în texte vechi, precum: Argetoianu, Argintoianu, Argitoianu.

Despre Argitoieni nu se găsesc multe prin documente înainte de jumătatea secolului al XVII-lea, deși familia lor a existat ca stăpânitoare a satului Argetoaia încă de pe la 1600.

Cel dintâi cunoscut e din anul 1668, iscălit într-un document oltenesc, privitor la Cerneți și unde iscălește: MIHAI HARGETOIANUL, cu Filișanul, Fălcoianu, Buzescu, Preda Poenarul etc. Acest Mihai era vel stolnic, după cum se vede în zisul document, și în altul din 1662, tot ca mare stolnic.

DUMITRAȘCU ARGETOIANU VEL CAPITAN, al cărui grad de rudenie cu precedentul nu-l cunoaștem, a trăit pe la sfârșitul secolului al XVII-lea și puțin din următorul. Din anul 1697 există un act domnesc (Condica măn. Govora; Arhiva Statului), în care se prezintă: „Să se știe boierii adeveratori și judecători ai părintelui Grigore Egumenul de la Sf. Monastire Govora, boierii anume Căpitan Argitoianul și Vasile Căpitan etc. ...”.

Fiul acestui Dumitrașcu căpitan e CONSTANTIN SERDARUL ARGETOIANUL, pe care la 1719 și 20 îl găsim pe lista boierilor, în timpul ocupației austriace, ca vornic de județul Mehedinți. La anul 1727 aflăm într-un act din condica monast. Horezul, vorbindu-se despre dânsul: „Să chemați și pe părintele Igumen hurezen și pe dumnealui Constantin Argitoianul...” etc. (Hasdeu). El avu de soție pe a cincea fiică a Spătarului Mihai Cantacuzino.

În 1738 e vel-BAN al Craiovei, chiar în anul când se însoară cu Maria, fata Comitelui Nicolae Rosetti și a Ancuței. În demnitatea de Ban n-a stat mult; și iată ce ne spune Daponte de numirea lui: „În 3 noiembrie 1728 veni în București veste că Mustafa Pașa primise ban pe Constantin Argetoianul, gine-rele aelui Niccolae Rosetti care se răsculase contra Porții cu 20 de ani înainte. În loc de caftan îl îmbracă cu un biniș îmblănit cu zibelină și «hamé»; iar pe episcopul cu biniș cu hermină.” – ... 9 noiembrie. „Se primiră vești că Argetoianul fusese confirmat în sarcina sa prin ordin scris al lui Seraskier Pașa, totuși nu ca Ban efectiv, dar ca vehil. Se iscă o neînțelegere între locuitori, căci aceștia voind să aleagă un alt Ban și să scrie lui Vodă să-l confirme în sarcină, Mustafa Pașa uză de violență pentru a-i sili să iscălească o scrisoare lui Seraskier Pașa, în care se zicea că Banul în chestiune fusese ales cu voința și consimțământul lor deplin” (Éphémérides II, 153).

La 1719 și anii următori întâlnim și pe VASILE ARGETOIANU, boier de Mehedinți, împreună cu Constantin pe lista boierilor cu subscrieri de bani către Austria (cl. I).

În zisa listă e scris: „Ardsetojanul” (v. Hurmuzachi, VI, 325). Acesta e un alt fiu al căpitanului Dumitrașcu. Fiul Banului Constantin era vel CLUCERUL CONSTANTIN ARGETOIANUL, care a reparat biserica Sf. Dumitru Băneasca din Craiova, după cum ne spune inscripția dintrînsa: „Această biserică e zidită din temelie ei de răpos. domn Matei Basarab Voevod și trecând în urmă mulți ani la mijloc, s-a stricat... etc. Deci sculându-se d-lui Constantin Argetoianu, biv-vel clucer, au dres și au șindrilit-o, și au zugrăvit-o, dându-i și alte odoare, împreună cu d-neaei cocoana Argetoiancă; și din întâmplarea vremilor de resmiriți, iară s-a stricat al doilea... tot dumnealui răpos. Const. Argetoianu biv-vel clucer, cu răpos. cucoană MARIA Argetoianca, fata dumnealui paharnic Nicolii Slătineanu, al doilea rând au șindrilit-o; și s-au înfrumusețat cu zugrăveală,

punându-i sticle și fiare la ferestre, cu toată cheltuiala dumnealor, în zilele prea luminatului Domn Alex. Ipsilante Voevod, Octombrie 23, leatul 7283 (1775), (Pessiacov. Sf. Dumitru Băneasa, p. 7)

Un boier Argetoianu, probabil Constantin sau Vasile, îl găsim la 17..., într-un raport austriac din Oltenia unde se spune că ținea în arendă 2 moșii: „...Orevitza und Bolbosani fiscalische in der arendation des Bojarn ARGETOIANUL, mit begriffene... etc. etc.”.

Constantin A. Clucerul, fiul lui Constantin serdar și ban, avu o soră MARIA, care era soția lui Radu Bengescu; iar el muri fără copii (v. Geneal. Cantac. de Boliac).

IONIȚĂ ARGETOIANU slugerul, îl găsim la 1783 în divanul Craiovei (cu 50 taleri pe lună).

NICOLAE ARGETOIANU biv-vel pitar 1763, era clironomul moșului său Nicolae Ruset biv-vel logofăt (1758) deci fiul lui Constantin I. Datele despre membrii citați ai acestei familii se găsesc între documentele moșiei Slătioara (v. Arhiva Statului, Buc.).

CONSTANTIN Argetoianu avea titlul de mare Ban la 1847 etc.

Din actualii descendenți ai acestei familii, sunt:

Generalul ION ARGETOIANU n. 1841, comandant al corpului 1 armată. Ofițer la 1861, apoi inginer șef la Craiova. În războiul din 1877 ia parte ca major la Plevna și Vidin. Director al lucrărilor fortificațiilor Bucureștilor, general de Brigadă, fost inspector gen. al Geniului (1895) etc. Căsătorit cu Constanța n. Otetelișanu. Fiu: ION ARGETOIANU doctor, căsătorit cu Contesa C. Talievici.

BĂBEANU

amilie originară din satul Băbeni din Vâlcea, unde apare din secolul al XVII-lea.

Astfel prin documente, găsim la anul 1635 pe unul dintr-înșii, anume CERNAT din Băbeni; și puțin mai târziu la 1642 pe IANE PAHARNIC DIN BĂBENI. Un VÊLCUL din Băbeni trăia pe la 1694, când e citat de un zăpis.

Pe la începutul secolului trecut (1700, n.ed.) (condic, măn Vieroșul; Arhiva Stat.) găsim trăind pe TOMA BĂBEANUL; iar la 1742 (id. Arh.) pe „MIHAI LOGOFĂTUL, feciorul Tomei Băbean”. În acest an, acel Mihai scria hrisoavele domnești ale lui Mihai Voevod Racoviță.

Contemporan cu dânsul era STROE BĂBEANUL (1732)...: „am cumpărături... și de la Stroe Băbeanul din Băbeni...” etc.

În privința înrudirii dintre aceștia nu putem ști nimic, ca și asupra persoanei lor, niciunul din ei ne jucând vreun rol, ci fiind mai mult boieri de țară, secundari, sau logofeți pe la divan.

DRĂGHICI BĂBEANU, polcovnic, este, la 1793, judecător la județul Dolj (cu 50 de taleri retribuție) (v. Ureche, Istor. I, p. 254).

În secolul nostru mai trăia încă PANAIT BĂBEANUL, biv-vel sluger, bătrân la 1812, al cărui fiu e CLUCERUL BĂBEANU, care era ispravnic al județului Vâlcea în anul 1795. Fiul acestuia, nepot lui Panait, după cum arată niște acte de hotărnicie, (din Arh. Stat.) este

PANĂ BĂBEANU (Panait), biv-ftori vistier la 1813.

Din această familie sunt azi mai mult descendenți, dintre care: Căpitanul Alex. Băbeanu, căsătorit cu Lucreția Rahtivanu etc. ...

BĂJESCU

e la începutul secolului al XVII-lea trăia boierul GEORGIE, care avea moșia Băjești, după care se numără astfel urmașii săi. El avu, după cum

ne arată documentele, de fiu pe

MARELE BAN MAREȘ BĂJESCU, de care ne vorbesc cronicile muntene după anul 1660. Într-un act din 1648 e numit „Mareș logofăt Câmpulungescul” și avea de soție pe Jupâneasa Maria. Mai mulți cronicari (între alții Șincai etc.) îl numesc greșit Crețulescu, poate din cauză că era foarte de aproape înrudit cu această familie și fiindcă totdeauna îi găsim alături cu cumnatul (?) său Radu Crețulescu. „El era boier din casa Cantacuziniștilor” (cron. Const.).

În anul 1663, cronica vorbește de dânsul atunci când unii pârără la domnul Grigore Ghica pe Șerban Cantacuzino vel-logofat și pe Mareș B., că umblau cu reclamații la Poartă contra lui.

La anul 1671 începe cunoscuta ceartă dintre Cantacuzeni, cu Crețulescu și Mareș Băjescu de o parte, cu Bălenii de alta, în care simpatiile sunt împărțite între cronicari. Iată ce zice cronica bălăcească, partizana Bălenilor (ap. Șincai): „În vremea ce s-au dus Mareș Banul la Craiova, nu s-au dus smerit de alți boieri, ci s-au dus cu pompă, cu steag bănesc, cu trâmbițe, cu tobe, cu surle, cu gloate și cu mulți copii de casă cu sulițe și înaintea lui mergea vreo câțiva provodnici înfrumusețați...” (cron. III p. 166). Din Craiova temându-se a nu fi omorât de Gheorghe Băleanul a fugit în mănăstirea de la Loviște, venind apoi în București și plângându-se la Domn, care convocă divan și mazili din boierii

pe Băleni cu partizanii lor. În anul următor, turcii numiră Domn pe Grigore Ghica și prinseră pe Mareș Banul la Adrianopol punându-l în obezi. Noul Domn veni cu el și-l închise în tumul domnesc; iar apoi i se dete drumul și rămase în țară (id. pp. 170-175). Până sub Brâncoveanu Vodă mai găsim pe acest boier, în istorie, ca Vel Ban. Înainte, la 1669, în hrisovul pentru izgonirea grecilor, al lui Radu Leon, e iscălit ca mare Vornic.

Acest boier, care se distinse mult în timpul său, și care de multe ori putea fi confirmat domn, avu trei fii, după cum ne arată documentele.

MIHAI POSTELNIC, citat la anul 1689 cu fratele său GEORGE PAHARNICUL. Acesta din urmă avu un fiu CRISTEA logofătul (1686), care la 1680 era însurat cu Ilina, fata lui Pană Pepano.

Fiul mai mare al Banului Mareș era FIERA, citat la 1648 încă foarte tânăr, împreună cu tatăl său, ca „postelnic ot Balotești”. La 1680 Mareș cu soția sa Grajdana e citat și cu fiul lor FIERA, paharnic (și 1690) etc.

În diferite documente de moșie se vorbește de „Cândea postelnicul Balotescu” și nepotul său Fiera. Moșia Balotești era desigur în neamul Băjeștilor, după cum am văzut că Fiera, fiul lui Mareș o stăpânea.

În secolul al XVIII-lea întâlnim pe boierul ȘTEFAN BĂJESCU și soția sa Stanca Băjeasca, la anul 1743; iar Boierul IORDACHE BĂJESCU, „om bun fără de nicio vină”, fu ucis de Ștefan Vodă Racoviță prin intrigile lui Stavarache la anul 1764 „numai spre a fi de groaza ispravnicilor însărcinați cu strângerea banilor, fiind și el unul din ei”, zice genealogia Cantacuzenilor (v. Buciumul și Xenopoț tom. V).

În secolul actual, în deosebite acte de hotărnicie figurează boierul... BĂJESCU, fost vel șetrar la 1793, a cărui soție Șetrereaș Ruxandra trăia după moartea lui, la anul 1809.

Fiii lor au fost, începând de la cel mai mic: GRIGORE BĂJESCU, praporcic la 1841; CONSTANTIN B., de asemenea praporcic în același an; și

HRISTACHE BĂJESCU serdarul; pitar la 1839, căsătorit cu Zinca... (1847) și fiu mare al șetrarului Băjescu și al Ruxandrei. El avu un fiu: Iorgu sau GEORGE Băjescu.

CUPRINS

ARGETOIANU (Oltenia)	5
BĂBEANU	8
BĂJESCU	10
BĂLĂCEANU	13
BĂLEANU	20
BALOTĂ	27
BĂRBĂTESCU	30
BĂRCĂNESCU	34
BAŞARABA	36
BENGESCU	51
BERINDEY	55
BIBESCU	57
BOTEANU	61
BRĂILOIU	63
BRÂNCOVEANU	69
BRĂTĂŞANU	75
BUCŞANU	79
BUDIŞTEANU	81
BUICESCU	83
BUJOREANU	85
BUZESCU	88
CĂLINESCU	94
CÂMPINEANU	96
CÂNDESCU	101
CANTACUZINO	105
Ramura Valahia	107
Ramura lui Drăghici Spătarul	110
Ramura lui Şerban-Vodă	113
Ramura Moldova	115
Ramura zisă Deleanu	115
Ramura Paşcanu	118
CĂRPENIŞANU	119

COCORESCU	121
COMĂNEANU	124
CONȚESCU	126
CORBEANU	127
CORNESCU	130
COSTESCU	132
COȚOFEANU	133
CRĂSNARU	135
CREȚEANU (Crețianu)	137
DEDULESCU	139
DUDESCU	141
FĂLCOIANU	146
FĂRCĂȘANU	149
FILIPESCU	153
FILIȘANU	159
FLORESCU	161
CORNĂȚENI	163
GHIKA	168
GLOGOVEANU	175
GOLESCU	178
GRĂDIȘTEANU	185
GRECIANU	188
ISVORANU	191
JIANU (și CESIANU)	194
KREȚULESCU	196
LECCA	203
LEHLIU	211
LEORDEANU	212
LOCUSTEANU	215
MAGHERU	218
MĂNESCU	219
MEHEDINȚEANU	223
MERIȘANU	225
NĂSTUREL (Herescu)	227
NICULESCU	234
OBEDEANU	236
OLĂNESCU	242
OTETELIȘANU	249
PĂIANU	253
PĂRĂIANU (și Milescu)	254
Milescu	255

Pârăeni	257
PÂRȘCOVEANU	258
POENARU	261
POPESCU	266
PREJBEANU	270
PRISICEANU	271
PROROCEANU	272
RACOTTĂ	275
RIOȘANU	276
RUDEANU	277
SĂRĂȚEANU	281
SLĂTINEANU	285
SPINEANU	287
ȘTIRBEI	289
STRÂMBEANU	295
URDĂREANU	297
VĂCĂRESCU	300
VĂRZARU	307
VLĂDESCU	309
VLĂDOIANU	312
ZĂTREANU	314
ALTE FAMILII BOIEREȘTI	317
BÂLTEANU	319
BÂRSESCU	319
BREZOIANU †	320
CARAMALEU	320
CIOROGÂRLEANU	321
COJESCU	321
COLFESCU	322
COSLOGEANU	323
DOICESCU	323
DRUGĂNESCU	324
GOLFINEANU	325
HARALAMB	325
LERESCU	326
MILCOVEANU	326
ODIVOIANU	327
ODOBESCU	327
RĂTESCU	328
ROMANESCU	328

RUCĂREANU (Câmpulung)	329
SĂFTOIU (Gorj)	329
SÂMBOTEANU (Gorj)	330
SĂULESCU (Oltenia)	330
ȘTEFĂNESCU	330
SOCOTEANU	331
TOPLICEANU	331
TUFEANU	332
VULTURESCU	332
FAMILII DE ORIGINE STRĂINĂ	335
BLAREMBERG (de)	337
FILITTI	340
HRISOSCOLEO	343
LAHOVARY	345
LENȘ (de Linche)	347
MANU (Moldova-Valahia)	351
Ramura din Muntenia	352
MAVROCORDAT	354
MAVROGHENY	358
MORUZZI	360
MOSCO	363
NOTTARA	365
RALLET (cu ramuri și în Moldova)	368
SAMURCAȘ	370
ȘUȚU	372
ARGYROPOLO	376
PALEOLOGU	376
PERTICARI	377
PLAGINO	377
RETORIDI	378